

Tämä on rinnakkaistallenne. Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat saattavat poiketa alkuperäisestä julkaisusta.

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Linja-aho, V. (2023). Korttimaksu tulee – mutta viipyillen. *Tuulilasi*, 8, s. 57.

This is an electronic reprint of the original article.
This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version:

Linja-aho, V. (2023). Korttimaksu tulee – mutta viipyillen. *Tuulilasi*, 8, pp. 57.

© A-lehdet

Kirjoittaja on sähköautoiluun erikoistunut insinööri.

KUVA: VESA LINJA-AHO

KORTTIMAKSU TULEE - MUTTA VIIPYILLEN

Niin sähköautoilijoita kuin ei-sähköautoilijoita on kohta vuosikymmenen rassannut yhteinen ihmettelyn aihe: miksi latausta ei voi maksaa vilauttamalla pankki- tai luottokorttia, vaan maksu pitää hoitaa latausoperaattorin puhelinsovelluksella tai RFID-kortilla?

AIHEESTA ON pikaisen googlauksen perusteella kirjoitettu kaksinumeroinen määrä lehtijuttuja, ja syyt riippuvat siitä, keneltä kysytään. Tiivistelmänä: sovelluksella saadaan koukuttettua asiakkaita ja kerättyä dataa (kuten ruokakauppojen bonuskortteilla), ilkeivallan kestävät kortinlukijat ovat kalliita ja jos käyttöä on vähän, maksuoperaattorin kuukausimaksut syövät katteet.

IHAN PÄTEVIÄ syitä - tai siis olivat 2010-luvun alkupuolella. Nykymaailmassa, jossa korttimaksulla voi maksaa kirpputoriostoksen, automaattikahvin tai kaupunkifillarin vuokran, kaikki syyt latauksen maksuun puhelinsovelluksella alkavat kuulostaa yhä enemmän tekosyiltä.

Vertailun vuoksi: kaasuauton tankkauksen on aina saanut maksettua luottokortilla. Muutaman satasen hintainen maksupätee ei heilauta kuusinumeroisen tankkausaseman hintaa minnekään. Tavallisen asiointilatausaseman tukkuhinta taas on 1000 euron pinnassa.

JUURI TALOUSPUOLESSA on ongelman ydin - ja ratkaisu. Nykyään luottokorttimaksua tukevia latauspisteitä on alkanut putkahdella sinne tänne. Yksi keskeinen syy on, että sähköautoja rupeaa olemaan jo sen verran liikenteessä, että latausmahdollisuuden tarjoa-

minen on jo ihan oikeaa liiketoimintaa eikä imagon kiillotusta tai vastaavaa viherpesua. Etenkin suurempien kaupunkien keskustoissa latauspisteet ovat alkerassa käytössä, samoin päävyölien varrella olevat pikalatausasemat.

VIIMEINEN NIITTI sovellus- ja RFID-pelleilylle tulee lainsäädännön kautta. EU:ssa päästiin maaliskuussa alustavaan sopuun vaihtoehtoisten polttoaineiden jakeluinfra-asetuksesta. Näillä näkymin julkisiin latausasemiin tulee vaatimukseksi luottokorttimaksuvaihtoehto. Aikataulu ja tarkat yksityiskohtat, kuten se, mitä vaaditaan jo olemassa olevilta latauspisteiltä, täsmentyvät myöhemmin, mutta tulossa oleva lainsäädäntö ohjaa alaa oikeaan suuntaan. 🗳️

”Ilkeivallan kestävät kortinlukijat ovat kalliita ja jos käyttöä on vähän, maksuoperaattorin kuukausimaksut syövät katteet.”

KUVA: VESA LINJA-AHO

Mänttäläisen taidemuseon pysäköintialueella latauksen voi maksaa lähimaksukortilla.